

Sygn. akt II KO 8/22

POSTANOWIENIE

Dnia 15 marca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 15 marca 2022 r.,
wniosku Sądu Okręgowego w R.
z dnia 12 stycznia 2022 r., sygn. akt V Ka (...),
o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 12 stycznia 2022 r., sygn. akt V Ka (...), Sąd Okręgowy w R. wystąpił do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie do rozpoznania innemu równorzędnemu sądowi, w trybie art. 37 k.p.k., sprawy A. P., oskarżonego o popełnienie przestępstwa z art. 216 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k., mającego polegać m.in. na znieważeniu sędziego Sądu Okręgowego w R..

W uzasadnieniu wystąpienia wskazano, że wymieniony sędzia od wielu lat orzeka w Sądzie Okręgowym i z tej racji znani mu są w zasadzie wszyscy sędziowie tego Sądu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek nie jest zasadny i dlatego nie został uwzględniony. Wskazać należy, że instytucja określona w art. 37 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, zaś odstępianie od zasady rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy może nastąpić tylko w

razie zaistnienia sytuacji jednoznacznie świadczącej o tym, iż pozostawienie sprawy w gestii tego sądu sprzeciwiałoby się dobru wymiaru sprawiedliwości. Przekazanie sprawy w omawianym trybie może nastąpić tylko wtedy, gdy w sposób realny występują okoliczności, które mogą stwarzać uzasadnione przekonanie o braku warunków do obiektywnego i bezstronnego rozpoznania sprawy w danym sądzie. Taka sytuacja nie zaistniała jednak w niniejszej sprawie.

Wskazany w postanowieniu Sądu Okręgowego powód wystąpienia z inicjatywą przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu może świadczyć jedynie o zaistnieniu okoliczności uzasadniającej wyłączenie w trybie art. 41 k.p.k. sędziego wyznaczonego do rozpoznania sprawy. Ma ona jednak charakter indywidualny, dotyczący konkretnego sędziego i jako taka nie może skutkować zmianą właściwości sądu w trybie art. 37 k.p.k., nawet jeżeli skutkować będzie wyłączeniem z tego samego powodu wszystkich sędziów sądu właściwego miejscowo do rozpoznania sprawy.

Co do rozumienia powoływanego we wniosku pojęcia dobra wymiaru sprawiedliwości aktualne pozostaje stanowisko wyrażone już w tej sprawie przez Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 27 stycznia 2021 r., III KO 114/20. Wskazano w nim, że postrzeganie zagrożenia dobra wymiaru sprawiedliwości wyłącznie przez fakt istnienia relacji służbowych oraz koleżeńskich sędziego pokrzywdzonego czynem zabronionym z innymi sędziami orzekającymi w sądzie właściwym do rozpoznania sprawy prowadziłoby do niesłusznego wniosku, że w każdym wypadku, gdy sprawa w jakikolwiek sposób dotyczy sędziego bądź sędziów pracujących w danym sądzie, to pozostali sędziowie orzekający w tej jednostce organizacyjnej sądownictwa powszechnego nie są w stanie w sposób niezawisły i rzetelny rozpoznać sprawy.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.

